

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Central (N.Bobu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (I.Grosu, A.Ciobanu, A.Garbuz)

ÎN C H E I E R E

25 iulie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă
Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Maistrenco Iurii
împotriva Întreprinderii Mixte Compania Internațională de Asigurări
„TRANSELIT” Societate pe Acțiuni privind încasarea sumei,
împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 martie 2018,

c o n s t a t ă :

La 08 iunie 2017 Maistrenco Iurii, reprezentat de avocatul Jarovlea
Veaceslav, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Mixte
Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni privind
încasarea prejudiciului material în mărime de 5400 lei, cât și a cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la data de 18 noiembrie 2015
prin decizia Curții Supreme de Justiție nr.2ra-2394/15 a fost admisă cererea de
recurs declarată de avocatul Jarovlea Veaceslav în interesele lui Maistrenco Iurii
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 aprilie 2015, adoptată în cauza
civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea Mixtă Compania
Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni împotriva lui
Maistrenco Iurii cu privire la încasarea prejudiciului în ordine de regres și a
cheltuielilor de judecată.

În scopul apărării drepturilor sale, Maistrenco Iurii a încheiat cu Cabinetul
Avocatului „Jarovlea Veaceslav” contract de asistență juridică nr.24 din 15 august
2014 privind reprezentarea intereselor în instanța de judecată.

Pentru acordarea asistenței juridice Maistrenco Iurii a achitat avocatului
Jarovlea Veaceslav onorariul în mărime de 3000 lei pentru instanța de fond, fapt
confirmat prin bonul de plată Seria EP nr.xxxx din 24 octombrie 2014, suma de
1200 lei pentru instanța de apel și 1200 lei pentru instanța de recurs, iar în total
suma de 2400 lei, fapt confirmat prin bonul de plată nr.xxxxxxx din 09 decembrie

2015. Astfel, cheltuielile de judecată suportate pentru asistența juridică constituind 5400 lei.

La data de 12 ianuarie 2016, de către Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni, a fost recepționată pretenția care a fost respinsă prin răspunsul din 20 februarie 2016.

La data de 24 februarie 2017 Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni a recepționat pretenția privind restituirea cheltuielilor de asistență a avocatului în mărime de 3000 lei, care a fost ignorată.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț, sediul Central din 27 noiembrie 2017, cererea de chemare în judecată depusă de Maistrenco Iurii împotriva Întreprinderii Mixte Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni privind încasarea sumei, s-a respins ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 martie 2018 s-a admis apelul declarat de avocatul Jarovlea Veaceslav în interesele lui Maistrenco Iurii, s-a casat integral hotărârea Judecătorei Edineț, sediul Central din 27 noiembrie 2017 cu emiterea unei hotărâri noi prin care s-au admis integral pretențiile lui Maistrenco Iurii, s-a încasat de la Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni în beneficiul lui Maistrenco Iurii cheltuielile de judecată în mărime de 5400 lei și cheltuielile de judecare a prezentei cauze în sumă de 262,50 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, cu referire la circumstanțele cauzei, a reținut că prima instanță nu a examinat pricina sub toate aspectele și din probele prezentate eronat a emis soluția de respingere a cererii de chemare în judecată.

Totodată, instanța de apel a conchis că reprezentantul reclamantului Maistrenco Iurii, avocatul Jarovlea Veaceslav, a participat la examinarea cauzei în instanța de fond și pentru serviciile acordate, de către Maistrenco Iurii i-a fost achitată suma de 3000 lei, ulterior avocatului i-a fost achitată suma de 1200 lei pentru instanța de apel și 1200 lei pentru instanța de recurs, în total suma de 5400 lei, care urma a fi încasată de la Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni în beneficiul lui Maistrenco Iurii. Or, fiind înaintată acțiunea civilă împotriva lui Maistrenco Iurii, acesta a fost nevoit atât în fața primei instanțe, cât și în instanța de apel și de recurs, să apeleze la serviciile de asistență juridică a unui avocat, achitând din cont propriu pentru aceste servicii.

A stabilit că Maistrenco Iurii în susținerea poziției sale cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată a prezentat bonurile de plată Seria EP nr.xxxxxx din 24 octombrie 2014 și bonul de plată nr.xxxxxx din 09 decembrie 2015.

Instanța de apel a ținut cont și de suportarea cheltuielilor de judecare a prezentei cauze în sumă de 262,50 lei, fiind constat că această sumă a fost achitată de către Maistrenco Iurii la depunerea cererii de chemare în judecată și la înaintarea cererii de apel.

La 25 mai 2018 Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni reprezentată de avocatul Roman Doroftei, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 15 martie 2018 cu menținerea hotărârii Judecătorei Edineț, sediul Central din 27 noiembrie 2017.

În motivarea recursului s-a invocat că soluția instanței de apel este nelegală și netemeinică întrucât nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A indicat că prin decizia suplimentară a Curții Supreme de Justiție nr.2ds-17/16 din 23 august 2016, a fost admisă parțial cererea lui Maistrenco Iurii de emitere a unei decizii suplimentare privind încasarea cheltuielilor judiciare, doar în partea ce ține de taxa de stat, în rest a fost respinsă cererea privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică. În consecință, potrivit art.123 alin.2 Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanța de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou. Totodată, avocatul Jarovlea Veaceslav nu a anexat nici o dovadă referitoare la orele lucrătoare în calitate de reprezentant or, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate era necesară prezentarea de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor a dovezii de achitare a onorariilor avocatului, copia de pe facturile de strictă evidență, lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și orarul timpului aferent acestora.

A menționat că există și neconcordanțe la sumele pretinse cu titlu de cheltuieli judiciare or, bonurile indicate de intimat nu contribuie la stabilirea stării de fapt datorită necoroborării lor cu faptele și împrejurările ce rezultă din ansamblul de probe existente. Bonul prezentat de către avocatul Jarovlea Veaceslav este datat cu 09 decembrie 2015, ulterior pronunțării deciziei Curții Supreme de Justiție din 18 noiembrie 2015.

A indicat că Maistrenco Iurii nu a solicitat plata cheltuielilor la etapa judecării cauzei în fond, fapt elucidat și în decizia Curții Supreme de Justiție nr.2ds-17/16 din 23 martie 2016, astfel nu își găsesc reflectare argumentele instanței de apel vis-a-vis de admiterea revendicărilor formulate de Maistrenco Iurii, motiv pentru care consideră decizia ilegală, concluzia instanței nu este precedată de o examinare efectivă a chestiunilor de fapt și de drept indicate.

Instanța de apel nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre ilegală pe când prima instanță corect a evaluat și a respins cererea de încasare a cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia Curții de Apel Bălți din 15 martie 2018 a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 24 aprilie 2018 (f.d.111) fiind recepționată de către Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni la data de 27 aprilie 2018 (f.d.115).

În circumstanțele menționate, recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni la 25 mai 2018, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea

despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 19 iunie 2018 în adresa lui Maistrenco Iurii a fost expediată copia recursului declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

În conformitate cu art.439 alin.(3) Cod de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile

prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Prin urmare, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, au fost verificate minuțios, la judecarea cauzei în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni, ca inadmisibil.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Mixtă Compania Internațională de Asigurări „TRANSELIT” Societate pe Acțiuni.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Nicolae Craiu

Victor Burduh